

[Christmas Møller.]

Formuegoder til et Beløb af 15½ Mill. Kr., hvorfra gaar 3 170 000 Kr., saaledes at der bliver en Aktiekapital paa 12 350 000 Kr., som jeg har nævnt, er rigtig, om den ikke maa siges at være skaaret meget langt ned. Det sidste Regnskab, der findes for A/S Burmeister & Wain, er det for 1931, det er altsaa godt et Aar gammelt, og i det vil man se, at de paagældende Værdier er opgjort for Christianshavns Vedkommende til 21¼ Mill. Kr., her til 6 Mill. Kr., for Refshaleøens Vedkommende til 17,2 Mill. Kr., her til 4,9, og for Tegholmen og Baltica-værftet til 9½ Mill. Kr., saa vidt jeg kan se, her til 3,1 Mill. Kr.

Selv om man nu maaske vil sige, at disse Værdier er opført med meget høje Tal i Selskabets Status pr. ultimo 1931, bliver der her alligevel et Spørgsmaal, som det er naturligt og rimeligt at fremdrage, fordi det ikke kan nægtes, at med den Ordning, der her træffes, blander Staten uden i og for sig at yde noget væsentligt Offer sig i et privat Selskabs Virksomhed. Jeg for mit Vedkommende vil da gerne have Lov til at spørge den højtærede Handelsminister, om Handelsministeren ved, hvad Aarsagen er til, at der ikke er afholdt ekstraordinær Generalforsamling i Selskabet, hvilket dog havde været naturligt; formelt ogsaa efter Lovforslaget er det jo Aktionærerne, der ejer Selskabet.

Jeg vil ligeledes gerne have Lov til at spørge den højtærede Handelsminister, om han er sikker paa, at den Ordning, som her træffes, juridisk kan holde overfor Kreditorerne, først og fremmest Obligationssindehaverne.

Vi vil, sagde jeg, tage en velvillig Stilling overfor dette Lovforslag. Det betyder i en Tid som denne overmaade meget, om Selskabet eller en Del deraf kan fortsættes. Vi lægger en afgørende Vægt paa, om Forholdene kan formes saaledes, at Firmaet kan blive stillet saaledes, at der ved Siden af vor anden Eksport ogsaa her kan fremkomme en betydelig Eksport i en Tid, hvor Eksporten paa overmaade mange Omraader skæres saa stærkt ned. Det er ikke i første Række ene afgørende for os, hvad Selskabet kan tjene og give i Overskud — jeg har senere herom et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. S. Munk angaaende de 6 pCt. og til, hvad man kan kalde det officielle Danmark, altsaa dem, der sidder til venstre her i Salen, angaaende deres Indstilling overfor Udbytte og lignende Problemer. Som sagt, det afgørende for os er ikke, om Indtje-

ningsevnen kan blive saa forfærdelig stor, hvis der i en Tid som denne kan skaffes Arbejde til overordentlig mange Mennesker, og Fortjeneste og fremmed Valuta kan skaffes til Landet. Men paa den anden Side maa man ogsaa være klar over, at det kun lidet vil nytte, at man bibeholder en Virksomhed, som f. Eks. paafører sunde industrielle Foretagender i Provinsen en Konkurrence af usund Karakter, saaledes at man kunde frygte for, at man i høj Grad begunstigede dette Selskab og ikke lod den frie Konkurrence mellem dette og de andre Selskaber, som har kunnet klare sig, bestaa.

Hvis man ser paa den Kalkule, der er opstillet i Beretningen paa Side 17—18, findes der dér et Par Bemærkninger, som jeg beder om Formandens Tilladelse til kort at citere:

„En Fortsættelse under en eller anden Form vil formentlig ogsaa være det, der tjener Kreditorernes Interesser bedst, forudsat at Virksomhedens Rentabilitet kan genoprettes.“

Videre hedder det:

„Resultatet af Kalkulen er, at denne i den nærmeste Fremtid kun netop lader forvente Balance paa Driften, saaledes at der intet bliver til Forrentning og Afskrivning.“

Vi vil naturligvis i Udvalget nærmere komme til at drøfte dette med Ministeren og eventuelt andre, og Ministeren vil sikkert være enig i, at man maa have nærmere Besked om, hvorledes hele dette Spørgsmaal er tænkt realiseret, før man kan tiltræde Lovforslaget.

Jeg har allerede nævnt af Enkeltheder Spørgsmaalet om Generalforsamlingen og Spørgsmaalet om Kreditorernes Stilling, men jeg vil ogsaa gerne bede Ministeren udtale sig om den Ledelse, der skabes i Afdeling II, og som Ministeren jo vil faa en væsentlig Indflydelse paa. Man har vel Lov til at sige, at Staten har en betydelig Interesse i Kraft af Eksportkreditterne. Jeg vil ogsaa spørge, om det ikke vilde være rimeligt og naturligt at give de Funktionærer, der er ansat i Firmaet, og om hvem det gælder, at de har overmaade mange Penge indestaaende i selve Firmaet, en Plads i Ledelsen af Afdeling II. Der mangler jo et meget betydeligt Beløb, det drejer sig om et Par Millioner, og disse Folk kan derfor siges at være interesserede i, at Selskabet kan opfylde sine Forpligtelser med Hensyn til Pension. Vor Stilling er som sagt velvillig overfor Forslagets Grundidé, men vi maa naturligvis se nærmere paa det hele i et Udvalg.